EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 21.5.2024
COM(2024) 223 final

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

Suuntaviivat kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välisen tasapainon analysoimiseksi syrjäisimmillä alueilla alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien osalta yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan mukaisesti

1. JOHDANTO

Euroopan unioniin kuuluu yhdeksän syrjäisintä aluetta, jotka sijaitsevat kaukana Euroopan mantereesta Atlantin valtamerellä ja Intian valtamerellä, Karibianmerellä ja Latinalaisessa Amerikassa: Ranskan Guayana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion ja Saint-Martin (Ranska); Azorit ja Madeira (Portugali); Kanariansaaret (Espanja).

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklassa tunnustetaan näiden syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja rajoitukset. Niitä ovat muun muassa niiden syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista aloista, kuten kalastuksesta. Unionin lainsäädännössä ja politiikoissa säädetään erityistoimenpiteistä, joilla autetaan kyseisiä alueita vastaamaan näihin haasteisiin.

Komissio antoi vuonna 2022 unionin syrjäisimpiä alueita koskevan tiedonannon[1], jossa esitetään uusi strategia näille alueille. Tämä osoittaa, että komissio on sitoutunut ottamaan alueiden erityispiirteet huomioon unionin lainsäädäntöä ja politiikkaa koskevissa ehdotuksissa.

Koko unionin kalastuslaivastoon verrattuna syrjäisimpien alueiden kalastuslaivastojen alusten määrä on vähäinen. Syrjäisimmillä alueilla harjoitettavan kalastuksen kohteena olevat kalakannat ovat useissa tapauksissa luonteeltaan erilaisia ja vaihtelevampia kuin unionin muiden kalastuslaivastojen harjoittaman kalastuksen kohteena olevat kalakannat. Pääasiassa pienimuotoisella kalastuksella saatujen saaliiden koostumus voi olla hyvin vaihtelevaa ja käsittää luonnostaan useita lajeja. Vaihtelevammista kannoista on saatavilla suhteellisesti vähemmän tietoa, ja kantoja arvioidaan suhteellisesti harvemmin. Tilanteesta tekee monissa tapauksissa entistäkin vaikeamman kalastusalusten luonne. Alukset kuuluvat unionin pienimpiin eivätkä ne ole ikänsä ja joillakin syrjäisimmillä alueilla esiintyvien turvallisuusongelmien vuoksi useinkaan yhtä hyvin varustettuja kuin muut alukset, jotta ne voisivat kerätä kalastustoiminnastaan tietoja, joita jäsenvaltiot tarvitsevat voidakseen laatia vuotuisen kansallisen selvityksensä laivastojensa kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välisestä tasapainosta. Selvitys on laadittava *kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välisen tasapainon analysoimiseksi yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen suuntaviivojen*[2], jäljempänä ’asiakirja COM(2014) 545 final’, mukaisesti. Jotta voidaan ottaa huomioon myös syrjäisimpien alueiden laivastojen kalastustoiminnan moninaisuus, laivastonosat on mahdollisesti jaettava alaluokkiin tarkemmin kuin tietojen keruuta koskevissa puitteissa[3] on vahvistettu.

[1] COM(2022) 198 final.

[2] COM(2014) 545 final.

[3] Neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008, annettu 25 päivänä helmikuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (EUVL L 60, 5.3.2008).

Edellä esitetyn perusteella näiden laivastojen tasapainoa on usein mahdotonta arvioida asiakirjan COM(2014) 545 final mukaisesti.

Ottaen huomioon kaikki edellä kuvatut, muusta unionista poikkeavat seikat, mukaan lukien syrjäisimpien alueiden rakenteelliset rajoitukset, alusten ja kalastuksen erityispiirteet, tietojen saatavuus, joidenkin syrjäisimpien alueiden geopoliittinen tilanne ja turvallisuustilanne sekä monien lajien kalastus ja sen pienimuotoinen luonne, tässä tiedonannossa vahvistetaan syrjäisimpiä alueita koskevan vuoden 2022 tiedonannon[2] mukaisesti erityiset suuntaviivat syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien tasapainon arvioimiseksi täydentämällä asiakirjan COM(2014) 545 final tiettyjä osia kyseisten laivastonosien osalta.

Syrjäisimpien alueiden kyseisiä laivastonosia koskevan tasapainon arvioinnin olisi perustuttava edelleen asiakirjassa COM(2014) 545 final vahvistettuihin biologisiin, taloudellisiin ja aluksen käyttöä koskeviin indikaattoreihin. Erityisesti molempien biologisten indikaattoreiden (SHI ja SAR), molempien taloudellisten indikaattoreiden (RoI ja CR/BER) ja jonkin aluksen käyttöä koskevista indikaattoreista (joko VUR, VUR220 tai jäsenvaltion määrittelemä VUR*nn*) olisi oltava tasapainossa.

Tässä tiedonannossa esitetään kuitenkin vaihtoehtoisia menetelmiä, joita asianomaiset jäsenvaltiot voivat käyttää valmistellessaan tiettyjä indikaattoreita syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien osalta. Nämä vaihtoehtoiset menetelmät on kehitetty asiakirjan COM(2014) 545 final perusteella, ja niissä otetaan huomioon 1) tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) toimittamat, jäsenvaltioiden vuotuisiin laivastoselvityksiin liittyvät tieteelliset lisäanalyysit ja suositukset sekä 2) asianomaisten jäsenvaltioiden toimittamat syrjäisimpiä alueita koskevat tiedot.[4]

Jäsenvaltioiden olisi esitettävä kaikissa tapauksissa, myös näitä suuntaviivoja soveltaessaan, kaikki tarvittavat tiedot ja selitykset valintojensa perustelemiseksi ja STECF:n suorittamien lisäanalyysien ja -valvonnan mahdollistamiseksi tarpeen mukaan.

2. VAIHTOEHTOISET MENETELMÄT SYRJÄISIMPIEN ALUEIDEN ALLE 12 METRIN PITUISISTA ALUKSISTA KOOSTUVIA LAIVASTONOSIA VARTEN

Asiakirjaa COM(2014) 545 final sovelletaan pääsääntöisesti kaikkiin laivastonosiin.

Tässä tiedonannossa annetuissa suuntaviivoissa esitellään syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuville laivastonosille vaihtoehtoisia menetelmiä, joita voidaan soveltaa tietoparametrien, biologisten indikaattoreiden, aluksen käyttöä koskevien indikaattoreiden ja lisäindikaattoreiden valmisteluun jäljempänä esitetyllä tavalla.

Jäsenvaltiot voivat laatia laivastoselvityksensä käyttäen jotakin tässä tiedonannossa esitettyä vaihtoehtoista menetelmää kyseisten laivastonosien osalta ainoastaan, jos ne perustelevat vaihtoehtoisen menetelmän käytön tarpeen ottaen huomioon kyseisen laivastonosan

[4]Erityisesti STECF:n asiakirja PLEN 24-01.

erityistilanteen ja laivastonosaan kohdistuvat erityiset rajoitteet, jotka johtuvat laivastonosan sijainnista syrjäisimmällä alueella. Selitykset olisi esitettävä laivastoselvityksen liitteessä.

2.1 Tietoparametrit ja laivastonosat

Jotta analyysit olisivat vakiomuotoisia, vertailu helpompaa ja päällekkäistä työtä voitaisiin välttää asiakirjan COM(2014) 545 final mukaisesti, tietoparametrit olisi laskettava tietojenkeruujärjestelmässä kerättyjen tietojen mukaan.

Syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisten alusten osalta indikaattoreiden laskenta voidaan jakaa tarkemmin alaluokkiin tarkoituksenmukaisimman tason mukaan.[5] Jos tarkempaa jakoa käytetään, sillä olisi täydennettävä tietojenkeruujärjestelmää eikä korvattava sitä. Lisäksi kaikki laivastoselvityksen laskelmia tukevat tiedot olisi toimitettava myös laivastoselvityksen liitteessä saman yhtenäisen tarkemman jaon mukaisesti.

2.2 Biologiset indikaattorit

Asiakirjan COM(2014) 545 final mukaisesti molempien biologisten indikaattoreiden (kestävän pyyntitason indikaattori ja riskille alttiiden kantojen indikaattori) olisi oltava tasapainossa osoitettaessa laivastonosan tasapaino.

2.2.1 Kestävän pyyntitason indikaattori

Syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien osalta asiakirjan COM(2014) 545 final 10.1 kohdassa esitettyä kestävän pyyntitason indikaattorin laskentaa voidaan yksinkertaistaa jollakin seuraavista tavoista:

- F- ja Fmsy-arvot voidaan johtaa ensisijaisuusjärjestyksessä seuraavista: a) vertaisarvioidut kansalliset arvioinnit, jos vertaisarvioinnit ovat joko julkisesti saatavilla tai ne toimitetaan laivastoselvityksen liitteenä; b) (toistaiseksi) vertaisarvioimattomat kansalliset arvioinnit, jos kansalliset arvioinnit toimitetaan laivastoselvityksen liitteenä vertaisarviointia varten;

- indikaattori voidaan esittää yhdessä arvon määrän laskemiseen käytettyjen todellisen kattavuusprosentin ja kantojen määrän kanssa;

- yhdestä tai useammasta kalastuksen edustavasta kohdelajista saatuja F- ja Fmsy-arvojen arvioita voidaan käyttää; tässä yhteydessä voidaan esittää ja käyttää myös lajiryhmien tuottavuuteen perustuvia arviointeja.

[5] Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla taloudellisten tietojen antamiseen tarkoitetun lomakkeen sarakkeita ACTIVITY, GEAR tai FISHERY.

Jäsenvaltion soveltamasta yksinkertaistamistavasta riippumatta laivastoselvityksen liitteessä olisi toimitettava kaikki tarvittavat tiedot STECF:n lisätarkastuksia varten.

2.2.2 Riskille alttiiden kantojen indikaattori

Riskille alttiita kantoja (SAR) koskevan indikaattorin laskemiseksi jäsenvaltioiden olisi asiakirjan COM(2014) 545 final mukaisesti laskettava niiden kantojen määrä, joiden arvioidaan olevan tällä hetkellä ”suurelle biologiselle riskille alttiita” ja joita kyseessä oleva laivastonosa hyödyntää.

STECF:n lausunnon perusteella katsotaan mahdolliseksi muuttaa asiakirjassa COM(2014) 545 final vahvistettuja kynnysarvoja, joilla määritellään, hyödyntääkö kyseessä oleva laivasto riskille alttiita kantoja.[6] Odotettaessa STECF:n lisäarviointia ja ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien erityistilanne näille laivastonosille voitaisiin asettaa jatkossa vaihtoehtoinen kynnysarvo.

Kun otetaan huomioon yhtäältä STECF:n päätelmät riskille alttiiden kantojen kynnysarvosta[6] ja toisaalta syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien erityistilanne, tällä välin on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää väliaikaisesti vaihtoehtoista kynnysarvoa.

Jäsenvaltiot voivatkin katsoa niiden teknisten tietojen perusteella, jotka on saatavilla riskille alttiita kantoja koskevan indikaattorin soveltamisesta syrjäisimpien alueiden kalastuksessa, että syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien osalta laivastonosa hyödyntää riskille altista kantaa, jos kannan osuus laivastonosan saaliista on yli **20 prosenttia** tai jos laivastonosa pyytää yli 10 prosentin kannan saaliista. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava laivastoselvityksen liitteessä yksityiskohtaiset tiedot ja selitykset käytetyistä laskelmista sekä tieteelliset syyt tämän vaihtoehtoisen kynnysarvon soveltamiselle STECF:n lisätarkastelua varten.

2.3 Aluksen käytön indikaattori

Asiakirjan COM(2014) 545 final mukaisesti aluksen käytön indikaattori on kunkin laivastonosan keskiarvo tosiasiallisen pyyntiponnistuksen suhteesta laivaston maksimaaliseen pyyntiponnistukseen.

Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus käyttää tämän indikaattorin versiota, joka perustuu teoreettiseen eikä tosiasialliseen toiminnan enimmäistasoon. Kunkin jäsenvaltion olisi määritettävä tämä arvo käyttäen asiantuntija-arvioita ja saatavilla olevia tietoja ottaen huomioon luonnonolot, tekniset ja sosiaaliset olot. Tämä mahdollisuus on annettu jäsenvaltioille, koska laivastonosan havaittua merellä vietettyjen päivien enimmäismäärää

[6] STECF PLEN 24-01.

kunakin vertailuvuonna ovat saattaneet rajoittaa ulkoiset tekijät, joten määrä ei välttämättä kuvaa laivaston todellista teknistä kapasiteettia. Esimerkkejä ulkoisista tekijöistä voivat olla taloudelliset, ympäristöä koskevat ja sosiaaliset syyt, kuten on määritelty asiakirjan COM(2014) 545 final 12.2 kohdassa. Kuten 1 kohdassa todetaan, syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvat laivastonosat ovat erityisen alttiita tällaisille ulkoisille tekijöille.

Jos jäsenvaltiot voivat perustella indikaattorin tämän version käytön asiakirjan COM(2014) 545 final 12.2 kohdassa esitetyllä tavalla, tämä voidaan ottaa huomioon valittaessa indikaattori VUR*nn*. Perusteet *nn*:n valinnalle olisi esitettävä yhdessä kaikkien sellaisten tietojen kanssa, joita tarvitaan laivastoselvityksen liitteessä olevia laskelmia varten.

2.4 Lisäindikaattorit

Syrjäisimmillä alueilla alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvien laivastonosien osalta liikakalastettujen kantojen määrän (NOS) indikaattori ja taloudellisen riippuvuuden indikaattori (EDI) voidaan ilmoittaa biologisina lisäindikaattoreina ja laskea STECF:n neuvojen mukaisesti.[7]

Lisäksi voidaan esittää sosiaalisia indikaattoreita, joiden avulla voidaan havainnollistaa laajempia sosioekonomisia oloja, joissa laivasto toimii. Näin jäsenvaltiot saavat mahdollisuuden esittää lisäesimerkkejä tilanteesta laivastonosissaan, jotka koostuvat pienimmistä ja mahdollisesti haavoittuvimmista aluksista ja yrityksistä.

Näitä lisäindikaattoreita ei pidetä vaihtoehtoisina indikaattoreina, eivätkä ne ole osa laivaston tasapainon laskentaa.

3. LOPPUPÄÄTELMÄT

Näitä syrjäisimpien alueiden alle 12 metrin pituisista aluksista koostuvia laivastonosia koskevia suuntaviivoja sovelletaan, kunnes STECF ja erityisesti syrjäisimpiä alueita käsittelevä STECF:n asiantuntijatyöryhmä on antanut lisäneuvoja laivaston tasapainon laskennassa käytettävistä indikaattoreista ja niiden asianmukaisista kynnysarvoista. Suuntaviivoja ei missään tapauksessa voida soveltaa sen jälkeen, kun viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2025 toimitettavat jäsenvaltioiden laivastoselvitykset on laadittu.

[7] Näiden indikaattoreiden laskemiseksi ks. STECF:n asiakirjat STECF-PLEN-24-01 ja STECF-15-02, s. 76–78, kun n = 10 prosenttia.